

Nationale Kaders Top-Up Hoger Onderwijs 2025

Inhoud

Inleiding.....	1
Nationale kaders voor de implementatie van de top-up.....	1
Bewijslast top-up Call 2025.....	2
Doelgroepen en belemmeringen voor toegankelijkheid en bereik	3

Inleiding

Het Nationaal Agentschap Erasmus+ Onderwijs & Training (NA) is het uitvoerend orgaan in Nederland voor het Europese subsidieprogramma Erasmus+ voor het hoger onderwijs, primair en voortgezet onderwijs, middelbaar beroepsonderwijs en volwasseneneducatie.

Het programma Erasmus+ (2021-2027) biedt meer mogelijkheden om deelnemers die belemmeringen ('fewer opportunities') ervaren te laten participeren in mobiliteiten (KA1). Voor het hoger onderwijs is er een speciale regeling om deelnemers een maandelijks extra subsidie te kunnen toekennen tijdens hun mobiliteit, bovenop de reguliere Erasmus+ subsidie, de top-up.¹ Deze extra subsidie wordt toegekend aan deelnemers die voldoen aan de op nationaal niveau vastgestelde criteria voor de top-up.

Het NA neemt de definities voor *Doelgroepen* en *Belemmeringen voor toegankelijkheid en bereik* in acht, zoals beschreven in de *Erasmus+ programmagids 2025* en in de *Richtlijnen voor de uitwerking Inclusie- en diversiteitsstrategie van Erasmus+ en het Europees Solidariteitskorps* (Europese Commissie, 29 april 2021).

Nationale kaders voor de implementatie van de top-up

De kaders voor het inzetten van de *fewer opportunities* top-up voor mobiliteiten in het hoger onderwijs worden jaarlijks op nationaal niveau vastgesteld door de Nationale Autoriteit Erasmus+ (ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap (OCW)).

Eén van de prioritaire doelstellingen van Erasmus+ is om het programma toegankelijker te maken en dat hogeronderwijsinstellingen een jaarlijkse groei laten zien van het aantal deelnemers met *fewer opportunities* in de uitgevoerde mobiliteiten. Het inzetten van de top-up is één van de instrumenten om dit te bereiken. Vanaf 2021 zijn hogeronderwijsinstellingen in het kader van het programma Erasmus+ verplicht om dit instrument beschikbaar te maken voor studenten die belemmeringen ervaren die op nationaal niveau als prioritair worden vastgesteld.

Voor deelnemers aan Erasmus+ mobiliteiten die ingeschreven staan aan Nederlandse hogeronderwijsinstellingen heeft de Nationale Autoriteit (Ministerie van OCW), samen met het NA, de volgende kaders vastgesteld waarbinnen de top-up vanaf 2021 wordt toegepast:²

- Voor deelnemers (studenten) met belemmeringen die vallen onder handicap of gezondheidsproblemen (zie categorie 1 en 2 op pagina 2-3)
- Voor deelnemers (studenten) met belemmeringen die vallen onder economische belemmeringen (zie categorie 6 op pagina 3)

¹ In Call 2025 bedraagt de top-up 250 euro per maand voor een long-term mobiliteit. Voor short-term mobiliteiten van 5-14 dagen bedraagt de top-up 100 euro; voor short-term mobiliteiten van 15-30 dagen bedraagt de top-up 150 euro.

² Tevens vastgesteld door de minister van OCW.

De bovengenoemde groepen zijn het meest gebaat bij een financiële prikkel om daarmee de weg naar internationale mobiliteit te vergemakkelijken. Voor de overige groepen, die hieronder ook worden genoemd, is het waarschijnlijk dat andere prikkels passender zijn om de belemmering weg te nemen. Het NA zal acties ondernemen zoals voorlichting, het delen van *best practices* en adviessprekuren om onderwijsinstellingen te stimuleren om voor deze groepen passende vormen van ondersteuning te bieden, zoals versterkte *mentoring*, extra taalondersteuning, voorbereidende culturele training, een voorbereidend bezoek, et cetera.

Voor inkomende deelnemers aan Erasmus+ mobiliteiten van buiten Europa³ heeft de Nationale Autoriteit (ministerie van OCW), samen met het NA, vastgesteld dat vanaf 2021 de top-up op alle doelgroepen die belemmeringen ervaren (zie categorie 1 t/m 8 op pagina 2-3) van toepassing is. Dit besluit draagt eraan bij dat studenten uit het buitenland door de ontvangende landen uit het programma Erasmus+ hetzelfde behandeld worden.

Alle bovengenoemde kaders gelden vanaf 2021 en blijven ook in 2025 gehandhaafd.

Bewijslast top-up Call 2025

Voor zowel de deelnemers die ingeschreven staan aan een Nederlandse hogeronderwijsinstelling als de deelnemers uit landen buiten Europa³ geldt dat bij de toekenning van de top-up wordt gestreefd naar een vorm van bewijslast die zowel laagdrempelig als uitvoerbaar is voor het individu én voor de organisatie.

De volgende inhoudelijke bewijsstukken zijn vereist bij een toekenning van de top-up. Deze zijn in de meeste gevallen al aanwezig bij de onderwijsinstelling of bij de deelnemer:

- Bij deelnemers (studenten) met een handicap of gezondheidsproblemen:
 - Een doktersverklaring of andere geldige gezondheidsverklaring.
- Bij deelnemers (studenten) met economische belemmeringen:
 - Een bewijs van een toegekende aanvullende beurs van DUO, zijnde niet 0,- (nul) euro. Dit bewijs is voor de toekenning van de inclusie top-up nog geldig tot en met twee jaar na beëindiging van de studie. Hierbij is het niet van belang in welk jaar van de studie dit bewijs is afgegeven.

Indien niet voldaan kan worden aan de gestelde inhoudelijke bewijslast, kan een *self declaration* volstaan. In dat geval dient (1) verklaard te worden waarom niet aan de inhoudelijke bewijseisen kan worden voldaan en (2) dient een decaan/studieadviseur of een andere medewerker binnen de instelling die hiertoe bevoegd is, de verklaring mede goed te keuren en te ondertekenen.

Deze regels voor bewijslast zijn geldig voor top-ups die worden verstrekt binnen contracten die vallen in Call 2023 - Call 2025.

³ Niet zijnde de EU-lidstaten en IJsland, Liechtenstein, Noord-Macedonië, Noorwegen, Servië en Turkije.

Doelgroepen en belemmeringen voor toegankelijkheid en bereik

Het NA neemt de definities voor *Doelgroepen en Belemmeringen voor toegankelijkheid en bereik* in acht, zoals beschreven in de *Erasmus+ programmagids 2025* en in de *Richtlijnen voor de uitwerking Inclusie- en diversiteitsstrategie van Erasmus+ en het Europees Solidariteitskorps* (Europese Commissie, 29-4-2021). Deze belemmeringen kunnen, afzonderlijk of in combinatie, de deelname van deze groepen in de weg staan.

1. **Handicap:**
Dit betreft lichamelijke, geestelijke, verstandelijke of zintuiglijke beperkingen die, in wisselwerking met verschillende belemmeringen, iemands volledige en daadwerkelijke deelname aan het maatschappelijke leven op gelijke voet met anderen kunnen bemoeilijken.⁴
2. **Gezondheidsproblemen:**
Dit betreft belemmeringen als gevolg van gezondheidsproblemen, onder meer in de vorm van een ernstige ziekte, een chronische ziekte of een andere fysieke of geestelijke gezondheidstoestand, die deelname aan het programma in de weg staan.
3. **Belemmeringen met betrekking tot onderwijs- en opleidingsstelsels:**
Personen die om uiteenlopende redenen ondermaats presteren binnen de onderwijs- en opleidingsstelsels, voortijdige schoolverlaters, NEET's (personen die geen baan hebben en ook geen onderwijs of opleiding volgen) en laaggeschoolde volwassenen, hebben mogelijk met belemmeringen te kampen. Hoewel ook andere factoren een rol kunnen spelen, zijn deze onderwijsmoeilijkheden — die weliswaar ook verband kunnen houden met persoonlijke omstandigheden — over het algemeen het resultaat van onderwijsstelsels die structurele beperkingen tot gevolg hebben en/of waarin niet volledig rekening wordt gehouden met de specifieke behoeften van individuele personen. Daarnaast kunnen er belemmeringen ten aanzien van deelname ontstaan wanneer de opzet van de curricula het lastig maakt om mogelijkheden voor leer- en opleidingsmobiliteit in het buitenland te creëren als onderdeel van de studie.
4. **Cultuurverschillen:**
Cultuurverschillen kunnen weliswaar door mensen met welke achtergrond dan ook als een belemmering worden ervaren, toch zijn het met name de kansarmen die hiermee te maken krijgen. Deze verschillen kunnen bestaan uit aanzienlijke belemmeringen met betrekking tot leren in het algemeen, met name voor mensen met een migranten- of vluchtelingenachtergrond, met inbegrip van — maar niet beperkt tot — pas aangekomen migranten, leden van nationale of etnische minderheden, mensen die afhankelijk zijn van gebarentaal of mensen voor wie taalaanpassing of culturele integratie een probleem vormt. Wanneer deelname aan bepaalde programma-activiteiten gepaard gaat met blootstelling aan vreemde talen en cultuurverschillen, zullen sommige mensen huiverig zijn deel te nemen of worden de voordelen van hun deelname beperkt. Dergelijke cultuurverschillen kunnen potentiële deelnemers er zelfs van weerhouden steun in het kader van het programma aan te vragen en vormen in dat geval een belemmering voor toegang tot het programma zelf.
5. **Sociale belemmeringen:**
Problemen met betrekking tot sociale aanpassing, zoals beperkte sociale vaardigheden, antisociaal of risicogedrag, (ex-)gedetineerden, (voormalige) drugs- of alcoholverslaafden, of sociale marginalisering, kunnen een belemmering vormen. Weer andere sociale belemmeringen kunnen het gevolg zijn van de gezinssituatie, bijvoorbeeld de eerste in het gezin zijn die hoger onderwijs volgt, dan wel een ouder (met name een alleenstaande ouder), kostwinner of wees zijn, of in een instelling wonen of hebben gewoond.
6. **Economische belemmeringen:**

⁴ Meer informatie over dit onderwerp vindt u in het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van personen met een handicap: <https://www.un.org/development/desa/disabilities/convention-on-the-rights-of-persons-with-disabilities.htm>

Mensen met een lage levensstandaard of laag inkomen, mensen die afhankelijk zijn van sociale bijstand, langdurig werkloos zijn, in een onzekere situatie of armoede leven, dakloos zijn, schulden of financiële problemen hebben enzovoort, en lerenden die moeten werken om in hun levensonderhoud te voorzien, kunnen te kampen krijgen met economische belemmeringen. Weer andere problemen zijn het gevolg van de beperkte overdraagbaarheid van diensten (met name steun aan kansarmen) die samen met de deelnemers “mobiel” moeten zijn wanneer ze naar afgelegen plaatsen of het buitenland gaan.

7. Belemmeringen als gevolg van discriminatie:
Belemmeringen kunnen het gevolg zijn van discriminatie op grond van gender, leeftijd, etnische afkomst, godsdienst, overtuigingen, seksuele gerichtheid, handicap of intersectionele factoren (een combinatie van twee of meer van de genoemde vormen van discriminatie).

8. Geografische belemmeringen:
Mensen uit afgelegen of landelijke gebieden, mensen die wonen op kleine eilanden of in perifere/ultra-perifere gebieden, mensen uit stedelijke buitenwijken, mensen uit gebieden met minder voorzieningen (beperkt openbaar vervoer, weinig faciliteiten) of minder ontwikkelde gebieden in derde landen enzovoort, kunnen te kampen krijgen met geografische belemmeringen.